

4. Сиротенко Г. О. Інновації як основа змін освітньої практики. Інформаційно-методичний збірник / упорядник Г. О. Сиротенко, Полтава : ПОППО, 2005. 160 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-312-5-19>

**PEDAGOGICAL ASPECTS OF TRAINING FUTURE SPECIALISTS
IN PHYSICAL EDUCATION WITHIN THE HEALTH
AND RECREATION DIRECTION**

**ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІЙ
ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В РАМКАХ
ОЗДОРОВЧО-РЕКРЕАЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ**

Moroz Yu. M.

*Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor,
Head of the Department of Physical
Education and Psychological and
Pedagogical Disciplines
Uman National University
of Horticulture
Uman, Cherkasy region, Ukraine*

Мороз Ю. М

*кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри
фізичного виховання і психолого-
педагогічних дисциплін
Уманський національний
університет садівництва
м. Умань, Черкаська область,
Україна*

Парадигма педагогічної освіти у сфері фізичного виховання останніми десятиліттями суттєво змінилася в усьому світі, що пояснюється орієнтацією на принципово нове розуміння сутності фізичного виховання та його ролі в освітній системі [1, с. 244–245]. В той же час в Україні виникла нагальна суспільна необхідність у фахівцях із фізичного виховання, які мають всі навички для виконання рекреаційно-оздоровчої діяльності, що є надзвичайно важливим та необхідним для пропаганди здорового способу життя, профілактики різних захворювань і підвищення та покращення рівня рухової активності різних груп населення. Тому виникла необхідність у визначенні основних аспектів та тенденцій підготовки фахівців з фізичної рекреації, значимість і важливість яких слугуватиме потребам розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні.

На сьогодні в Україні виникла суспільна необхідність у фахівцях із фізичного виховання та спорту, здатних виконувати рекреаційно-оздоровчу діяльність, що надзвичайно важливо для пропаганди здорового способу життя, профілактики різноманітних захворювань і підвищення рівня рухової активності різних верств населення, особливо молоді. Особистість фахівця з рекреаційно-оздоровчої діяльності є вкрай важливим фактором, який впливає на залучення населення до оздоровчої рухової активності. Критична значущість визначальних аспектів підготовки таких фахівців слугує потребам розвитку освітньої галузі фізичної культури й спорту. Євроінтеграційні процеси, які на сьогодні проходять в Україні, визначають життєву необхідність реалізації спільної європейської політики у сфері підготовки висококваліфікованих кадрів рекреаційно-оздоровчого та фізкультурного спрямування. Вивчення передового досвіду підготовки відповідних фахівців потребує критичного аналізу здобутків освітньої системи нашої країни. Адаптація освітньої системи до національних потреб дасть можливість реалізувати позитивні тенденції в освітньому процесі закладів вищої освіти України. Рівень і значущість освіти характеризує ступінь розвитку цивілізації. Пошук і реалізація нової освітньої парадигми зумовили усвідомлення важливості та необхідності модернізації освіти як глобального та визначального процесу, що охоплює всі сфери суспільної діяльності.

Оздоровчо-рекреаційна рухова активність відзначається динамікою, різноманіттям форм, спрямувань, універсальністю їх використання, що є орієнтованим на максимальне задоволення оздоровчих потреб населення. Відповідно до визначення О. Андрєєвої, рекреаційно-оздоровча діяльність – це процес взаємодії людини з довкіллям, завдяки чому вона досягає свідомо поставленої мети, яка виникла внаслідок появи потреби в активному відпочинку, отриманні задоволення, оздоровленні, відновленні фізичних і духовних сил у вільний або спеціально визначений час, що стимулює рухову та соціальну активність і створює оптимальні умови для творчого самовираження особистості [2, с. 280]. До переліку специфічних засобів та методів фізичної рекреації оздоровчого спрямування, до яких входять і елементи цікавості й розваги, відносять фізичні вправи помірної інтенсивності, рухливі та спортивні ігри, різноманітні види туризму, ідеомоторну рухову діяльність тощо.

Визначення статусу фахівця з фізичної рекреації на сьогодні є надзвичайно важливим, оскільки парадигма освітньої діяльності у сфері дозвілля, фітнесу й рекреації в останні десятиліття суттєво

змінилася в усьому світі, що пояснюється орієнтацією на принципово нове розуміння сутності фізичної рекреації та її ролі в освітній системі [5, с. 169]. Перш за все це пов'язано з кризовою ситуацією у сфері фітнесу й рекреації, та характеризуються такими чинниками, як низька рухова активність населення, низька якість та невідповідність потребам населення фізкультурно-оздоровчих послуг, що надаються засобами фізичної культури за місцем проживання, роботи громадян і в місцях масового відпочинку населення, низький рівень престижності професій у сфері фізичної культури й спорту, незадовільне матеріального заохочення працівників бюджетного сектору цієї сфери; низька та неефективна система підготовки кадрів. Вивчення основних закономірностей розвитку сфери фітнесу та рекреації, розробка інноваційних рекреаційних і оздоровчих технологій неминуче приводять до необхідності оновлення змісту діяльності фахівців, мета якого – упровадження новітніх технологій у практичну діяльність.

На сьогодні освіта в сфері фітнесу та рекреації зазнала значних змін як в Європейському так і в світовому масштабах, що зумовлено орієнтацією на принципово нове розуміння сутності та значимості фізичної рекреації та її ролі в системі вітчизняної освіти [3, с. 30–31]. Із позицій сьогодення гостро постала нагальна потреба в розробленні та обґрунтуванні новітніх системи професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту, та їх готовності до рекреаційно-оздоровчої діяльності. У Національній стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» стверджується, що «останнім часом в Україні спостерігається позитивна тенденція до зростання кількості осіб, які використовують різні види та форми оздоровчої рухової активності» [4, с. 25-26]. Результати досліджень науковців свідчать про те, що з усіх факторів, які є визначальними у залученні людини до рухової активності і роблять ці заняття невід'ємним компонентом її життя, найбільш вагомим є особистість фахівця-професіонала в галузі оздоровчого фітнесу та рекреації [6, с. 316].

Отже, виходячи з вище сказаного, можна зробити такий висновок, що найважливішим завданням теорії та методики професійної освіти є пошук нових форм, засобів і методів, які б допомогли сформувати ефективну систему підготовки фахівців з фізичної рекреації, яка максимально відповідає умовам та вимогам професійної діяльності з оздоровлення населення засобами фізичної культури.

Література:

1. Андреева О. Аспекти підготовки кадрів з рекреаційно-туристської діяльності. *Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення* : матеріали IV Всеукр. конф. Львів, 2004. С. 244–245.
2. Андреева О. В. Фізична рекреація : монографія. Київ : ТОВ «НВП Поліграфсервіс», 2014. 280 с.
3. Bielikova N., Indyka S. Formation of the operational-actionable component of the future physical rehabilitation specialists' readiness to health protection activity. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*: зб. наук. пр. Східноєвроп. нац. ун-ту ім. Лесі Українки/уклад. А. В. Цьось, С. П. Козіброцький. Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. ЛесіУкраїнки, 2014. № 4(28). С. 30–31.
4. Дутчак М. В. Класифікація професій у сфері фізичної культури і спорту України: стан та перспективи. *Спорт. наука України*. 2010. № 2. С. 25–26.
5. Жданова О. М. Участь центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» у вирішенні проблеми оптимізації обсягів рухової активності населення. *Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення* : матеріали IV Всеукр. конф. Львів : ЛДУФК, 2008. 169 с.
6. Педагогічне проектування як засіб становлення і розвитку ключових компетентностей суб'єктів освітнього простору : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. 14–15 жовт. 2010 р., Запоріжжя / ред. : К. Л. Крутий; Є. М.Павлютенков ; Ін-т інновац. технологій і змісту освіти. Запоріжжя : ЛІПС, 2010. 316 с.